

[H. P. Hansen.]

det gøres til Genstand for saa alvorlig Overvejelse, at man kan sige, at Fejltagelse paa dette Omraade er udelukket.

For Københavns Kommune gælder særlige Regler som Følge af den store By, hvor det vil være vanskeligt at ordne det paa samme Maade som i en mindre Kommune.

Lovforslaget indeholder endvidere en Række Bestemmelser om Børns Anbringelse udenfor Hjemmet, om Opdragelseshjem, Ungdomshjem, Skolehjem o. s. v. Det paa-bydes enhver Kommune at drage Omsorg for, at det fornødne Antal Pladser i Optagelseshjem for Børn er til Raadighed til midlertidig Anbringelse af saadanne Børn, men der kan her træffes Aftale med private, anerkendte Optagelseshjem, saaledes at man ikke paa dette Omraade paalægger Kommunerne en Udgift, som maa skønnes ikke at være nødvendig.

Overværgeraadet afskaffes, men afløses af et Overtilsyn, der faar lignende Pligter, som Overværgeraadet har haft, og som faar til Pligt at føre Tilsyn med det sociale Udvalgs Arbejde og yde Raad og Vejledning.

Bevillingen til Børns Anbringelse udenfor Hjemmet og lignende Udgifter, som tidligere i Henhold til bestaaende Lov har været afholdt af Værgeraadet, samles nu under det sociale Udvalg, der faar med disse Udbetalinger at gøre.

Jeg vender mig derefter til de Foranstaltninger, der gennem det foreliggende Lovforslag tænkes bragt til Veje i Sygdomstilfælde.

I Forslaget om social Forsorg findes en Bestemmelse om, at enhver Kommunalbestyrelse skal drage Omsorg for en forsvaerlig kommunal Sygepleje. I Kommuner med over 5 000 Indbyggere skal Kommunalbestyrelsen sørge for, at der er flere faguddannede Sygeplejersker, som kan træde til. I mindre Kommuner kan en forsvaerlig Ordning tilvejebringes derved, at der sluttes Overenskomst med Sygekasser, Menighedsplejer, private Sygeplejeforeninger eller med Nabokommuner, dog at denne Ordning skal godkendes af Amdsraadet, og saa er der føjet en Bestemmelse til, at en saadan Ordning undtagelsesvis ogsaa kan gennemføres for Kommuner med over 5 000 Indbyggere. Det er gjort, fordi man i flere Kommuner har en saadan Ordning, der virker paa tilfredsstillende Maade, og jeg gentager, at Formaalet med dette Forslag jo ikke er at bringe Udgifterne højere op end nødvendigt, men Formaalet er at

skabe en paa alle Omraader forsvaerlig Ordning; og naar det kan ske ved, at man her træffer Aftale med private Institutioner, finder man, at det er ganske rimeligt.

Med Hensyn til Udvidelserne af hele Sygeplejelovgivningen blev dette Spørgsmaal omtalt saa stærkt i Fjor — det vil ogsaa blive omtalt af en efterfølgende Taler ved Behandlingen af Folkeforsikringsforslaget —, at jeg kan gaa let herhen over. Men i det sociale Forslag er der henvist til Betingelsen og ogsaa til Fastsættelse af Regler vedrørende fortsat Udbetaling af Sygehjælp efter Regler som den nugældende Fattighedslovs § 63, ligesom der fastsættes bestemte Regler for de Bidrag, Kommunerne skal yde til Sygekasserne til Erstatning for den Udgift, Sygekasserne har haft til Hjælp til kronisk syge.

Kommunerne kan vedblivende yde Hjælp til kronisk syge, naar disse ikke kan faa Invalidereute. Betingelserne for at kunne oppebære en saadan Hjælp skærpes saaledes, at det ikke helt bliver overladt til Kommunalbestyrelsens frie Skøn, men at Kommunalbestyrelsen i visse Tilfælde skal kræve en Attest fra Invalideretten, saaledes at Kommunalbestyrelsen bliver i Stand til at skønne om, hvorvidt den paagældendes Arbejdsevne er nedsat i den Grad, som det kræves i Loven for, at han kan oppebære Invalidereute.

Inden 5 Aar skal der i hvert Amt opføres en Plejestiftelse for kronisk syge, men flere Amter kan her slutte sig sammen, saaledes at man heller ikke paa dette Omraade faar flere Plejestiftelser, end det er nødvendigt.

Det sociale Udvalg faar til Pligt at bistaa Familierne, hvor Forsørgeren f. Eks. rammes af Sindssyge og skal indlægges paa en Anstalt, og saa indføres der her en ny Bestemmelse, at foruden at det ikke har Fattighedslovs Virkning, at Forsørgeren indlægges paa en Sindssygeanstalt — det har det heller ikke nu —, kan der ydes Hjælp til Familien under Forsørgerens Indlæggelse paa en saadan Anstalt; og hvis han udskrives fra Anstalten som helbredet, og der er Ud sigt til, at han i Løbet af 3 Maaneder kan blive saa rask, at han kan overtage sin Beskæftigelse, kan det sociale Udvalg ogsaa yde Hjælp til Familien i disse 3 Maaneder, uden at det har Fattighedslovs Virkning.

Man har tidligere haft en Bestemmelse om, at en Forsørger, der var anbragt paa et Tuberkulosehospital eller et Sanatorium, kunde faa Hjælp til Familien under hans Ophold paa en saadan anerkendt Anstalt, uden at det regnedes for Fattighedslovs; men her